

ת"פ 10590/08/14 - מדינת ישראל נגד יואל שירין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

14 מרץ 2017

ת"פ 10590-08-14 מדינת ישראל נ' שירין

פל"א 000068049/14

לפני כבוד השופטת תרצה שחם קינן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם יואל שירין

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יהונתן גנץ

ב"כ הנאשם עו"ד גבאי

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש- עבירה על סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1973 (להלן: "**חוק העונשין**") וכן בעבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

2. על פי ממצאי הכרעת הדין תקף הנאשם את בנו הקטין של המתלונן וכן תקף את המתלונן בכך שנגח בפניו, היכה בו באגרופים, היכה את המתלונן בפניו באמצעות ברכו(בְּרִכָּה - כלשונו של הנאשם), בעט ברגל וגרם לו לחבלות של ממש. האירוע קרה לאחר שהנאשם תקף את בנו של המתלונן על רקע מריבה בין שני הילדים, ולאחר שבנו של המתלונן התקשר לאביו ואמר לו כי הנאשם תקף אותו במגרש המשחקים.

3. הנאשם הודה בכך שתקף את הקטין ואף בכך שתקף את המתלונן וגרם לו לחבלות עם זאת טען כי הכה את המתלונן לאחר שזה היכה ראשון, במסגרת קטטה שהתפתחה בין השניים, טענה אותה דחיתי במסגרת הכרעת הדין.

תסקיר שירות מבחן

4. ביום 28.11.16 התקבל תסקיר שירות מבחן ממנו עולה כי הנאשם, בן 36 גרוש ואב לשני ילדים, נעדר עבר פלילי. שירות המבחן התרשם מהיותו של הנאשם אדם אינטליגנטי, מתפקד בעל יכולות וכישורים והעריך כי קיים סיכון נמוך לאלימות חוזרת, כשרמת הפגיעה צפויה להיות ברמה נמוכה- בינונית אף היא. בהתאם לכך ונוכח חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה המליץ שירות המבחן - על הטלת ענישה שיקומית בדרך של צו של"צ בהיקף של 200 שעות, צו מבחן לתקופה של שנה וזאת לצד חיובו של הנאשם בפיצוי כספי למתלונן. כמו כן במסגרת צו המבחן יפעלו לשילובו של הנאשם בקבוצת עבירה ראשונה בשירות המבחן שמטרתה לבחון הרקע לעבירה ולהוות גורם מניעתי מפחית סיכון.

5. בדיון, שהתקיים ביום 29.11.16 הופנה הנאשם שנית לשירות המבחן, על מנת לקבל תסקיר משלים בעניינו. כמו כן שירות המבחן התבקש על ידי בית המשפט לבחון אפשרות לשלב את הנאשם בהליך "צדק מאחה".

6. בתסקירו מיום 9.3.17 חזר שירות המבחן על המלצתו והסביר כי טרם בשלה העת לשילוב הנאשם בהליך של "צדק מאחה".

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

7. מחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים בתמצית

8. ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים בטענה כי מתחם הענישה הנוהגת נע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל. עוד ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר על תנאי, קנס ולחייבו בפיצוי גבוה למתלונן. בהתייחס לתסקיר שירות מבחן, טענה ב"כ המאשימה כי עולה ממנו תמונה של אדם המתחרט על שנקלע למצב הדברים במהלכו בוצעו העבירות, ברם בד בבד מתקשה לקבל אחריות ולגלות אמפתיה כלפי המתלונן. לאור כך ששירות המבחן מסכם כי קיים סיכון לאלימות חוזרת, המלצתו אינה מקובלת על המאשימה.

9. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה וכן צו לביצוע של"צ בטענה כי שירות המבחן התרשם מרמת סיכון נמוכה הנשקפת מהנאשם. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם בתיק נע בין עונש מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם ביקש לתת משקל לעובדה לפיה הודה הנאשם במהלך שמיעת הראיות בכך שמשך בידו של הקטין, והודה בכך שהכה את המתלונן, אם כי טען כי עשה כן לאחר הוכה על ידי המתלונן שתקף אותו. בהפנותו לתסקיר שירות

המבחן אמר ב"כ הנאשם כי הנאשם הביע צער, חרטה ואכזבה מהתנהגותו והוסיף כי הקושי של הנאשם, עליו עמדה ב"כ המאשימה בטיעוניה, להביע אמפתיה כלפי המתלונן נבע מכך שהנאשם בליבו מרגיש שהוא, לשיטתו, הותקף בעצמו על ידי המתלונן. לטעמו של ב"כ הנאשם היעדר עבר פלילי והתרשמות שירות המבחן מסיכון נמוך הנשקף מהנאשם מחזקים את העובדה שאכן מדובר באירוע חריג מבחינת הנאשם, העובד בעסק של מזגנים, מפרנס את עצמו ואת שני ילדיו עליהם יש לו משמורת משותפת. עוד ביקש ב"כ הנאשם להביא בחשבון את החבלות שנגרמו לנאשם, כאמור בתעודות רפואיות, שהוגשו במהלך המשפט.

דין והכרעה

מתחם הענישה

10. בבואי לקבוע את מתחם הענישה ההולם, אני סבורה כי יש לקבוע מתחם עונש אחד לעבירות בהן הורשע הנאשם, אשר בוצעו בסמיכות זמנים, בהתאם לאמור בע"פ 5643/14 **עיסא נגד מדינת ישראל** (23.6.15) (ראו לעניין זה מבחן "הקשר ההדוק" בפסק דינה של כב' השופטת ברק-ארז בע"פ 4910/13 **אחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל** [29.10.14]).

11. הערכים החברתיים העומדים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם הם הגנה על שלמות הגוף, על תחושת הביטחון האישי ועל שלוות הנפש של הפרט.

12. מידת הפגיעה בערך המוגן במקרה שלפניי היא משמעותית, נוכח הפגיעה שנגרמה למתלונן כתוצאה ממעשה התקיפה. נתתי דעתי לתוקפנות אותה ביטא הנאשם בהתנהגותו כלפי הקטין, לחבלות שנגרמו למתלונן ולעובדה שהנאשם לא הסתפק במכה אחת אלא חזר והיכה במתלונן באגרופו, בעט בו, והכה עם ברכו בפניו של המתלונן.

13. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בתיקי אלימות במקרים דומים למקרה הנדון לפניי, מעלה כי בתי המשפט נוהגים להטיל קשת רחבה של עונשים, החל מהטלת עונש מאסר מותנה לצד עונשים נלווים וכלה במאסרים בפועל ממש, הכל בהתאם לחומרת העבירה, נסיבותיה, נסיבותיו האישיות של הנאשם, קבלת אחריות על ביצוע העבירות וכיו"ב (ראו עפ"ג (מח' י-ם) 51003-10-14 **מדינת ישראל נ' אדלרסברג** (24.12.14), ת"פ (י-ם) 21519-12-12 **מדינת ישראל נ' סופיר** (3.11.13), ת"פ (ראשל"צ) 56595-01-13 **מדינת ישראל נ' אהרון** (24.2.14), ת"פ (עכו) 55530-06-13 **מדינת ישראל נ' מנאע** (19.3.14), עפ (חי') 33776-01-13 **שמאמי נ' מדינת ישראל** (10.07.13), ע"פ (מחוזי באר שבע) 42079-10-14 **סולמאני נ' מדינת ישראל** (2.1.15), רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12); רע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל** (17.7.14); עפ"ג (מח' מרכז-לוד) **1079-04-14 יטזב נ' מדינת ישראל** (17.6.14); ת"פ (י-ם) 410-02-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.7.15); ת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 **מדינת ישראל נ' אברהמי** (3.1.13)).

14. לאור כל האמור לעיל, בהתחשב בעובדה כי במסגרת מעשיו תקף הנאשם את בנו הקטין של המתלונן; בשים לב לעקרון ההלימה; בהתחשב בעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים; בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה; ובהתחשב בענישה הנוהגת אני סבורה כי מתחם הענישה בתיק זה נע בין הטלת עונש

מאסר לתקופה קצרה אשר יכול וירוצה בעבודות שירות לבין הטלת עונש מאסר בפועל ממש.

העונש המתאים

15. בבואי לגזור את דינו של הנאשם, לקחתי בגדר שיקולי את היעדר עברו הפלילי של הנאשם, את האמור בתסקירי שירות המבחן וכן, את העובדה שהוא אב לילדים. הנאשם אמנם הודה במעשה התקיפה, אם כי אני מסכימה עם ב"כ המאשימה בעמדתה לפיה לא לקח הנאשם אחריות על מעשיו אלא תלה את האחריות להתנהגותו האלימה בהתנהגותו של המתלונן. שמתי לנגד עיני את דברי ביהמ"ש בע"פ 1463/09 מ"י נ' פלוני לפיהם: **"לא רק עניינו של המשיב עומד בפני בית המשפט, אלא גם עניינו של הקורבן ועניינו של הצבור כי מערכת אכיפת החוק תנקוט בצעדים ממשיים למיגור תופעת האלימות, עמה אין חברה מתוקנת יכולה להשלים"**;

סוף דבר

16. לאור כל האמור אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות במרכז הרפואי שיבא, 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות בפיקוחו של רב כלאי מדיון רפאלה טל' 0506278915. בערבי חג וחול המועד יועסק כנהוג במקום העבודה.

ב. תחילת ריצוי עבודות שירות ביום 1.5.17.

ג. על הנאשם להתייצב לפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך 1.5.17 לתחילת העבודה, בשעה 08:00, במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות.

ד. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירות אלימות פיזית.

ה. הנאשם ישלם למתלונן (ע.ת 15) פיצוי בסך של 1,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט, ב-3 תשלומים שווים ורצופים על סך 500 ₪ כל אחד, כשהראשון בהם יופקד לא יאוחר מיום 12.4.17 ובכל 12 לחודש שלאחריו. הפיצוי יועבר על ידי המזכירות למתלונן, בהתאם לפרטיו, כפי שיימסרו על ידי המאשימה. אי תשלום אחד התשלומים במועדו יעמיד את היתרה לפירעון מיד.

ו. הנאשם ישלם קנס בסך 500 ₪ או 3 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 12.6.17.

ז. אני מעמידה את הנאשם בצו מבחן למשך 12 חודשים ומזהירה אותו שהיה ולא ימלא אחר הצו ניתן יהיה לשוב ולדון אותו מחדש. הנאשם הסכים לעמוד בפיקוח.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

המזכירות תמציא עותק של גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתן והודע היום ט"ז אדר תשע"ז, 14/03/2017 במעמד הנוכחים.

תרצה שחם קינן , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לבקשת הנאשם יופנה עניינו פעם נוספת לממונה על עבודות השירות על מנת שיתן דעתו לאפשרות ל להתחיל בביצוע עבודות השירות ביום 1.9.17.

בשלב זה מעכבת את ביצוע עבודות השירות עד ליום 10.5.17.

לצורך בחינת בקשתו של הנאשם נקבע בזאת מועד להשלמת גזר הדין ל יום 9.5.17 בשעה 11:30.

המזכירות תשלח החלטתי לממונה על עבודות השירות.

ניתנה והודעה היום ט"ז אדר תשע"ז, 14/03/2017 במעמד הנוכחים.

עמוד 5

תרצה שחם קינן , שופטת